

KUUROMYKKÄIN LEHTI

SUOMEN KUUROMYKKÄINLIITON ÄÄNENKANNATTAJA

HUGO NYBERG

Vastaava

Johanneksentie 4 - Puh. 38 154

RURIK PITKÄNEN

Toimitussihteeri

Kalevankatu 32 B

N:o 9 - Syyskuu

Tilauksia vastaanotetaan kaikissa postitoimistoissa
Hinta 20 markkaa koko vuodelta

35. vuosikerta 1930

PUHEOPETUKSEN HYÖTY

(Julkaisemme tässä tunnetun sveitsiläisen kuuromykkä-pastori E. Sutermeisterin ajatuksia puheopetuksen hyödystä kuuromykkäille. Past. Sutermeister on itse kuuromykkä ja on hän käynyt puhekoulun läpi).

Minulla oli koulussa ollessani erittäin etevä opettaja, joka opetti minua puhumaan. Puheopetus on sangen vaikea taito, eikä siihen näy jokainen k.m. opettaja pystyvän. Sentähden pitäisi jokaiseen k.m. kouluun saada niin etevät puheen opettajat kuin suinkin, jotka opastaisivat oppilaita varsinkin alaluokilla puhumisen taidossa. Puheen opettajilta vaaditaan erittäin suurta kärsivällisyyttä, kekseliäisyyttä sekä kykyä opetuksessaan ottamaan myöskin huomioon oppilaitensa ruumiilliset, sielulliset ja henkiset mahdollisuudet. Sillä kaikkia oppilaita ei voida opettaa saman kaavan tahi menetelmän mukaan, vaan opetuksessa on tarkoin otettava huomioon kunkin oppilaan yksilöllinen luonne ja henkiset kyvyt.

Kun on oppilaille annettu hyvä puhekyvyn alkua tahi pohja, niin on opettajan tarkoin pidettävä silmällä, että hyvä ääntäminen yhä säilyy ja vielä kehittyy. Puheeseen ilmaantuvia virheitä ja puutteita on väsymättä korjattava.

Koulusta päästyään on kuuromykkän itsensä pidettävä huolta siitä, ettei hän unohda oikeinpuhumista, minkä koulussa suurella vaivalla ja työllä on oppinut. Kuinka se käy? Kerron tässä vähän omia kokemuksiani.

Olen nyt 67 v. vanha. Minun puhettani ymmärtävät ihmiset vieläkin aivan hyvin. Kuinka olen voinut säilyttää selvän puhetaiteini? Koulusta päästyäni jo kauan sitten en seurustellut koko nuoruuteni aikana toisten kuuromykkäin kanssa ollenkaan. Elen kodissani yksin ja toisista kuuroista täysin eristettynä. Tosin kyllä näin toisia kuuroja siellä täällä kaduilla y. m. Mutta minä en mennyt heidän seuraansa kun he viittailivat käsillään ja väänтелиivät kasvojaan pahasti ja käyttäytyivät omituisen näköisesti. Se ei ollut minun mielestäni kaunista. Kodissani ja seurustellessa toisten ihmisten kanssa täytyi minun

aina puhua ääneen ja kovasti. *Se oli minun pelastukseni!* Tällä tavalla minun ääneni vahvistui, harjaantui ja kehittyi aina paremmaksi. Minä seurustelin monet vuodet ainoastaan kuulevien kanssa. Niin eivät kuuromykkät yleensä tee, vaan etsivät jo heti koulusta päästyään toistensa seuraa. Tämähän onkin luonnollista ja helposti käsitettävää. Mutta tässä kuurojen keskinäisessä seurustelussa piilee *eräs vaava*, jota he eivät näy karttavan: he eivät nim. puhu toistensa kanssa *kovalla äänellä*, vaan kuiskaavat, tahi liikuttavat huuliaan vain. He eivät siis käytä ääntään ollenkaan. Näin heidän äänensä tulee heikomaksi ja vähitellen rupeavat ent. puhekoulunkin oppilaat vain viittaamalla puhelemaan. Täten kielellinen ajatusten vaihto unohtuu, kielitaito huononee, sillä viittomakieli on kuitenkin vain tyypistettyä kieltä, jossa ei ole luonnollisen puhekielen hienoutta ja tarkkuutta. Monet kuurot elävät valitettavasti sellaisissa oloissa, etteivät heidän omaisensa eikä toverinsa puhu heidän kanssansa. Sellaisissa oloissa elävä kuuro helposti muuttuu aivan myräksikin ja painuu henkiseen tylsyyteen. Ei ole siis aina kuuron oma syy, jos hän unohtaa puhetaiteensa. Kuinka voitaisiin estää puhekyvyn unohtaminen? Olisi julmaa ja mahdotonta kieltää kuuroilta seurustelu toinen toistensa kanssa. Mutta koulunkäyneiden kuurojen täytyy muistaa puhua toinen toisilleen kovalla äänellä, aivan niinkuin he puhuvat kuulevainkin kanssa. Heidän pitää jo koulun oppilaina ollessaan leikkiessään y. m. puhua kovalla äänellä pikku toveriensa kanssa. Sillä tavalla ääni vahvistuu ja tulee ymmärrettäväksi.

Minulla on samanikäisiä tovereita, jotka koulussa ollessaan osasivat hyvin puhua, mutta joitten puhetta muutaman vuoden kuluttua ei kukaan enää voinut ymmärtää. Minun puhettani ymmärretään hyvin seuraavista syistä: 1) minulla oli koulussa hyvä, etevä puheen opettajatar; 2) varhaisemmassa nuoruudessaani en seurustellut kuuromykkäin kanssa, vaan olin paljon tekemisissä kuulevain kanssa; 3) kuuromykk-

käin pappina ja toimihenkilönä kuurojen auttaja-yhdistyksessä olen ollut pakotettu puhumaan aina selvällä ja kovalla äänellä. — Noitten seikkojen tähden on puheääneni säilynyt hyvänä ja ymmärrettävänä.

MUUTAMIA AJATUKSIA SUURISTA KYSYMYKSISTÄ

(Jatkoa N:o 6.)

IV.

Onko todellakin olemassa ijankaikkinen kadotus? Onko olemassa helvetti, johon minäkin joudun, jos en usko Jeesukseen? Niin, Jeesus on niin sanonut. Hän on sanonut, että kerran tulee viimeinen tuomiopäivä. Silloin ne, jotka eivät vastaanottaneet Jumalan armoa Jeesuksessa, heitetään ijankaikkiseen kadotukseen. Mitä tämä merkitsee? Siitä tiedämme ainoastaan hyvin vähän. Uusi Testamentti ei sano selvästi, merkitseekö kadotus ijankaikkista kärsimistä ja vaivaa tahi merkitseekö se sielun kokonaista katoamista ja häviötä. Tiedämme vain, ettei mitään kauheampaa, pahempaa ihmiselle voi tapahtua kuin se, että hän joutuu ijankaikkiseen kadotukseen. Enempää ei meidän tarvitsekaan tietää. Meidän pitää vain muistaa, että on äärettömän tärkeätä, olemmeko Jumalan ystäviä, vai hylkäämmekö Jumalan. Ajattele oikein tarkoin tätä. Siitä riippuu ijankaikkinen onnisi tahi onnettomuutesi.

V.

Mitä minun pitää tehdä, että saisin ijankaikkisen elämän? Tämä kysymys on tärkeä jokaiselle ihmiselle, joka tahtoo oikein elää tämän lyhyen elämänsä ajan. Kun kerran ijankaikkinen elämä on olemassa, niin täytyy meidän jotakin tehdä päästäksemme sinne. Jos emme mitään tee, niin emme sinne pääse. Mitä meidän siis pitää tehdä? Meidän pitää uskoa Jeesukseen. Niin sanoo Jumalan sana. Usko on ainoa tie elämään.

Kuinka pääsen uskomaan Jeesukseen? Sinun pitää oppia Hänen sanaansa. Hän puhuu meille. Sillä Hän on seurakunnassaan meitä läsnä. Käy jumalanpalveluksessa Hänen huoneessaan. Tosin siellä vain ihminen, pappi, Herran palvelija, puhuu. Mutta jos hän on oikea pyhän hengen hallitsema mies, niin ovat hänen sanansa ja puheensa Jumalan sanoja ja puheita. Ota vastaan hänen sanansa, kätke opetus sieluusi ja sydämeesi, niin että se koskee sinuun ja herättää sinut sanomaan: Jumala, armahda minua syntistä! Sitten johdattaa Jeesus itse sinua uskomaan, vahvistaa uskoasi. Ja jos tahdot uskossa pysyä loppuun asti, niin saat ijankaikkisen elämän.

John I.

Tanskankielestä
suom.

KUUROJEN JATKO-OPETUSKYSYMYS

Kuten jo aikaisemmin on tässä lehdessä mainittu, järjestettiin Kuopion kuuromykkäin koululla viime keväänä toimeenpantujen jatkokurssien aikana keskustelukokous, jossa kursseihin osaaottavat ja paikkakunnan kuurot saivat lausua mielipiteensä erittäin tärkeästä kysymyksestä, jatko-opetuksen järjestämisestä koulunkäyneille kuuroille. Asiasta syntyi heti erittäin vilkas ja monipuolinen keskustelu. Useimmat puhujat olivat sitä mieltä, että erityisen kuurojen oppikoulun perustamiseen ei ole syytä tällä kertaa ryhtyä. On odotettava nykyään vireillä olevan 2-vuotisen jatkokoulun järjestämistä. Sitten kun nähdään, minkälaisia tuloksia tämä koulumuoto antaa, voidaan mahdollisesti ottaa oppikoulukysymys uudelleen esille. Erityisesti painostettiin sitä, että joka tapauksessa on edelleenkin järjestettävä tällaisia 10 p. kestäviä kurseja, joihin kaikki voivat osallistua.

Keskustelun aikana tuotiin esille eräs uusi ehdotus, joka sai osakseen voimakasta kannatusta. Huomautettiin siitä, kuinka valtio uhraa liian vähän varoja kovaosaisten kuuromykkien auttamiseksi ja varsinkin ammattitaidon kohottamiseksi. Koulun käyneidenkin kuurojen on kovin vaikeata päästä oppilaiksi maamies- y. m. ammattikouluihin, lisätäkseen siten alaansa koskevia tietoja. Kurssilaisten joukossa oli ammatti-puuseppiä, jotka työskentelivät suurissa puusepäntehtävissä.

He ilmoittivat puuseppätehtäiden johtajien ottavan mielellään kuuroja puuseppiä töihin, kun vaan heillä on ammattitaitoa. Oppilaiksi eivät kuurot tahdo päästä. Näin ollen lausuttiin se käsitys, että ei ole liioja vaadittu, jos valtio ryhtyisi tässä asiassa toimenpiteisiin. Voitaisiin ostaa joltakin sopivalta paikalta, esim. jonkun matkan päästä kaupungista maatila. Tähän järjestettäisiin monenlaisia, kuuroille tarkoitettuja, esim. puusepän, suutarin, räätälin y. m. ammattilaisten valmistuslaitoksia. Maatilaa hoitaisivat tilalle järjestetyn maamieskoulun oppilaat, ja tuotteet voitaisiin käyttää oppilaiden ruokataloudessa tai myydä kaupungissa. Näin eivät menotkaan nousisi kovin korkeiksi. Luonnollisesti olisi valtion kustannettava kaikkien oppilaiden ruoka- ja asuntomenot. Kuten sanottu, kannatettiin tässä esitettyjä ajatuksia erittäin lämpimästi. Jos maan kaikki kuurot suhtautuvat asiaan samanlaisella innostuksella, niin yrityksellä näyttäisi todellakin olevan menestymisen mahdollisuuksia. Joka tapauksessa olisi Kuuromykkäin liiton otettava asia harkinnan alaiseksi. *O. H:l.a.*

HUOMATKAA!

Erehdysten välttämiseksi huomautamme, ettei kirjoitusten lähettäjäin tarvitse lehdellemme mitään maksaa siitä, että heidän kirjoituksensa lehteen painetaan. Kaikki kirjoitukset painetaan ilmaiseksi jos ovat nimisen arvoiset, että niitä voidaan julkaista. Ainoastaan ilmoituksista, kuten kuolin-, kihlaus-, vihkimä-, palvelus- y. m. ilmoituksista otetaan maksu. *Toimitus.*

Kuopion jatkokurssi-
laiset opettajineen

NAEMA HELSINGIUS

70 vuotias

Naema Helsingius

Syyskuun 3 p:nä täytti 70 vuotta kotonaan Turussa ent. kuurojenkoulun opettajatar, neiti *Naema Helsingius*. Neiti Helsingius on suorittanut erittäin suuriarvoisen työn kuurojen opetuksen alalla. Hän oli Kuopion kuurojen koulussa opettajana vuosina 1889—1913. Viimeksimainittuna vuonna hän heikentyneen terveytensä tähden erosi toimestaan varsinaisena kuurojenkoulun opettajana. Mutta senkin jälkeen on hän, mikäli voimat ovat sallineet, opettanut kuuroja. Hänellä on ollut kuuroja yksityisoppilaita, hän on uskollisesti ollut laajassa kirjeenvaihdossa ent. oppilaittensa kanssa neuvoen, rohkaisten, ilahuttaen heitä kirjeillään ja hän on julkaissut kuuroille kirjoja sekä kirjoitelmillaan kuurojen lehdissä antanut heille arvokkaita elämän ohjeita ja tienviittoja onnelliseen elämään. Ennen voimainsa päivinä harasti neiti H. erityisesti heikkolahjaisten opetusta ja

uhrasi siihen paljon sitkeää, tunnollista ja rasittavaa työtä. Neiti H. on aina ollut tällä alalla työskenteleville kauniina esimerkkinä uskollisuudessa, ahkeruudessa ja rakkaudessa kuuromykkiin. Kiitollisuudella muistavat ja tunnustavat sen kaikki, joilla on ollut onni hänen kanssaan yhteisessä työssä olla. Sangen suurilukuinen oppilaitten, työtoverien ja ystävien joukko toivottaa kunnianarvoiselle 70-vuotiaalle runsainta siunausta ja armoa siltä Herralta, jonka palvelijana hän on tahtonut elämäntehtävänsä suorittaa.

**MITÄ VAHINKOA JA MITÄ HYÖTYÄ
MINULLE ON KUUROUDESTANI**

(Kilpakirjoitus)

Kuurouteni on minulle aina ollut jotain sellaista, josta mieluiten olisin pyrkinyt vapautumaan ja sen olisin tehnytkin ensi töikseni jos se olisi ollut mahdollista. Kuurous eli kuulemattomuus, kuten sitä myös joskus kutsutaan, on jotain luonnotonta ihmiselle, luomakunnan kruunulle; se on eräänlainen alennustila, johon asianomainen itse ei kuitenkaan ole syynä, mutta saa silti kantaa sen seurauksia läpi maisen vaelluksensa milloin raskaampana, milloin lievempänä, riippuen siitä, miten asianomainen itse siihen suhtautuu. Löytyy kyllä paljon sellaisia kuuromykkiä, jotka eivät pidä kuurouttaan minään haitallisena, löytyyppä niinkin yksinkertaisia kuuromykkiä, että pitävät kuurouttaan ylpeytensä, mutta se ei kumoa sitä tosiasiaa, että he ovat menettäneet niin äärettömän paljon elämästään. En puhu ollenkaan siitä, että heitä kaiken ikää pidetään vajavaisina, se on pikku seikka kaiken sen rinnalla, mitä he elämästään kuuroutensa vuoksi ovat menettäneet. Edison tekee poikkeuksen, mutta hänpä ei olekaan mikään kuuromykkiä. Hänen kuulonsa huononi vasta parhaassa iässä ja nyt vasta vanhoilla päivillään on *melkein* umpikuuro. Hänen työalansa, keksijän ihmeellinen ura vaatii hiljaisuutta.

Mutta tuskin hänestä olisi tullut se, mikä hän nyt on, jos hän olisi ollut kuuro jo lapsuudestaan. Luke-mattomat täysi-ikäisinä tai vielä myöhemmin kuorou-tuneet ja huonokuuloisiksi käyneet ovat joutuneet jo-tenkin avuttomiksi, ainakin siitä päättäen, että heidän puolestaan on ollut sanomalehtikirjoituksia, joissa m. m. on saatu lukea sellainenkin merkillinen seikka, että heistä olisi masentavaa, jos heitä rinnastettaisiin kuuromykkiin. Mutta se todistaa, että kuurous ku-levienkin kannalta katsoen on eräänlainen alennustila, johon ei mielellään tahdottaisi joutua.

Luonnon tarkoituksena on luoda terveitä ja vir-heettömiä — kaikinpuolin normaalisia yksilöitä. Vain sellaisena voi ihminen olla täydellinen mikäli tässä maailmassa ylipäänsä voi olla täydellinen. Terveys on ihmisen kallein aarre, ja kaikinpuoliseen tervey-teen kuuluu, ettei kuulemisessakaan ole mitään vikaa. Kuuromykkäkin voi kyllä olla terve kuin pukki, mutta kuuroutensa vuoksi hän on auttamattomasti vajavainen. Tästä seuraa, ettei hän ole kypsä täyt-tämään sitä elämäntehtävää, mikä muuten olisi hänen osakseen tullut, jos hän olisi kuuleva. Hän useinkin joutuu kulkemaan "väärinä raiteita", niin sanoakseni.

Moni on kyllä taipuvainen uskomaan, että kulle-kin on kohtalonsa määrätty, eikä sitä siis voi vahin-kona pitää. Minä kuitenkin uskon, että kohtalo joh-tuu sattumasta. Jos minä esimerkiksi olisin saanut lääkärihoitoa tai ainakin sopivia lääkkeitä sairau-teni alussa, tai vaikkapa sen aikanakin, ei minun var-maankaan nyt tarvitsisi kuurona kulkea. Apteekki ja lääkäri olivat peninkulmien takana, eikä kotona ollut lääkkeitä, paitsi jos jonkin nimisten tippojen tähteitä, jotka olivat kaikkea muuta kuin sopivia siihen tautiin, jota sairastin. Lääkärille vietiin vasta sitten kun jo olin parantunut, ja jolloin lääkäri ei enää voinut tehdä mitään korvilleni. Suvussani ei ennen minua eikä senjälkeen ole esiintynyt kuuroutta. Kohtaloni johtui siis täydellisesti sattumasta. Ollaan kyllä taipuvaisia sanomaan, että se on niin sallittu. Mutta kaikki sellaiset seikat, joille ihmisily ei voi mitään, ovat tulkinnan varassa.

Miten paljon minä olenkaan kuurouteni kautta menettänyt! Toisin sanoen, miten paljon minulle on ollut siitä vahinkoa! Sen tunsin elävästi jo silloin kun en enää saanut kuulla niitä ääniä, joihin olin syntynyt, luonnon musiikkia, joka eroittamattomana osana kuului maalaiselämään. Eikä vain luonnon monisävelinen musiikki, vaan paljon muutakin, mitä vain korvin voi nauttia, oli minulta iäksi suljettu. Vaikea oli tottua hiljaisuuteen, se suorastaan kiusasi. Tunsin itseni eristetyksi kaikista muista. Henkiselle kehitykselleni tuli täydellinen pysähdys, lukutaitoni unohtui, sillä en parantumiseni jälkeen enää muista-nut yhtään kirjainta. Tätä kesti noin pari vuotta, kunnes sitten kuuromykkäin koulussa melkein aivan itsestäni opin lukutaidon jälleen.

Mutta jos ei kuuroudestani olekaan ollut henki-selle kehitykselleni mitään haittaa, on se kuitenkin sulkenut minulta kaiken taiteellisen ja kauniin, mitä ainoastaan kuulevat voivat nauttia. Soitto, laulu,

lausunta, näyttämötaide, radio, vuoropuhelu, puheet, esitelmät, keskustelut, illanrator y. m. ovat kuuro-mykiltä suljettuja, he eivät voi niistä saada henkensä viritystä. Kuuromykkäin omat "taide-esitykset" eivät voi niitä korvata. Viittomakieli on kovin vaillina-i-nen ja puutteellinen ja huulilukeminen ei ole sa-maa kuin kuunnella puhetta.

Moni kuuleva itseopiskellut on päässyt paljon pi-temmälle kuin yksikään lahjakkaampi kuuromykkä. Sillä tietomäärällä ja kehittyneisyydellä, mikä minulla nyt on, olisin kukaties päässyt paljon korkeammalle yhteiskunnalliselle asteelle kuin mikä minulla nyt kuurona tavallisena työläisenä on. Monissa yhteis-kunnallisissa ja valtiollisissa toimissa tapaa henkilöitä, jotka eivät ole niinkään kehittyneitä kuin lahjakkaam-mat kuuromykkät. Se johtuu siitä, että kuuleville luon-nostaan on avoinna kaikki mahdollisuudet, aina mi-nisterituolia myöten, jokaiselle tarmonsaa ja kykynsä mukaan. Tosin eivät kaikki kuulevatkaan pääse kor-keimmille paikoille, mutta sitä alempanakin on luke-mattomia mahdollisuuksia. Kuuromykkä sensijaan on aina ja auttamattomasti vajaa, vaikka hän olisi etevä ja lahjakas. Liikealalla ei kuurolla myöskään ole menestymisen mahdollisuuksia, siinä vaaditaan luistavaa puhetaitoa ja kuulevaa korvaa.

Voisi luetella vielä monia erilaisia vahinkopuolia, joita kuuroudestani olen tullut kokemaan, mutta lie-nee tarpeetonta pitkittää luetteloa kaikilla pikku-seikoilla. Todellakin niitä on niin paljon, että kuuro-mykän on parasta olla niitä ajattelematta ja ottaa elämä sellaisena kuin se on. Toisin ei voi ollakaan. Ja ilahuttavana seikkana voidaan mainita, että kuuro-mykkät tuskin tuntevatkaan kuuroutensa tuottamaa va-hinkoa. He ovat tottuneet kuurouteensa ja pitävät sitä aivan luonnollisena. Tottumus on toinen luonto. Minä olen myös oppinut mukautumaan kuurouteeni. Ei niin pahaa, ettei jotain hyvää. Tässä ominaisu-u-dessa voisi puhua myös eräistä kuurouden tuottamista hyödyistäkin. Mutta rehellisesti tunnustaen minä en ole kuuroudestani kokenut mitään mainitsemisen ar-voista hyötyä, ei mitään sellaista, mitä kuuleminen ei voisi korvata tahi mitä kuulevilla ei vastaavasti olisi.

I. Ojala.

MUISTEMIA KOULUAJOILTANI

Kesällä v. 1928 lähetin hakemukseni Jyväskylän k.m. kouluun. Sitten sain johtajalta postissa matka-lipun sekä siinä samassa ilmoituksen, että on saavut-tava asemalle syyskuun 1 p:nä klo 8 ip.

Jännityksellä odotin määrättyä päivää. Puhua oli kovasti matkatavaroita laittaessa ja lähtötouhua tun-tui olevan niin paljon, ettei voinut kunnolla edes syödä eikä juoda. Ilta tuli ja minun oli lähettävä asemalle. Ajoin sinne autolla ja kun pääsin perille, oli vielä hetkinen junan tulolle aikaa.

Pian se tulla porhalsi. Samassa ilmestyi oppilait-ten saattaja asemasillalle, jossa hän etsi minua ja minä häntä. Pian löysimme toisemme, tervehdimme

ja nousimme junaan. Samassa juna vinkasi niin, että korviini kuului. Jätin hyvästit kyytimiehelle ja niin me erosimme toisistamme.

Kun menin vaunuun, oli siellä joitakin oppilaita ja matkan varrella tuli lisää sekä uusia että entisiä.

Matkamme kului hyvin mukavasti. Puhelin matkan varrella ystävällisen saattajarouvan kanssa, sillä ymmärsin hyvin hänen puhettaan. Siten oli huvempi, kun sain puhetoverin, sillä en ymmärtänyt vielä viittailta teisten kuurojen kanssa, eikä heissä sattunut olemaan sellaista, joka olisi puhellut.

Yöllä jouduimme Elisenvaaran asemalle, jossa meidän piti muuttaa Savonlinnaan lähtevään junaan. Oli jo päiväkin hyvällä alulla ja kohta alkoi Jumalan kirkas aurinko paistaa täydeltä terältä. Juna lähti liikkeelle ja sen kulkiessa oli hauska katsella viljavia vainioita, joissa kökötti viljakuhilaita toinen toisensa vieressä. Näkyipä joku variksenpelätinkin pellolla.

Aamulla olimme Savonlinnassa. Näin junan ikkunasta kauniin Olavinlinnan ja sen ympäristön. Jatkettuamme matkaa taas saavuimme kohta Rantasalmelle, josta ennen I. Savolainen oli lähtenyt kiertomatka kalle pastori Myyryläisen kanssa. Me olemme lukeneet hauskan luvun kuvineen heidän kiertomatkastaan tammik. numerossa 1929. Vielä näin ihanan Punkaharjun ja monta muuta paikkaa.

Pieksämäellä juna seiso i yhden tunnin kunnes lähti edelleen ja siitä ei enää tuntunut olevan pitkälti Jyväskylä. Olipa välillä kuitenkin eräs paikka, jossa juna meni kahden vuoren lävitse. Silloin koko vaunu tuli pilkkosen pimeäksi. Olimme kuin turkinhihassa, emmekä nähneet mitään. Olipa itse junailijakin samassa vaunussa merkitsemässä matkalippuja. Eipä hankään voinut mitään tehdä. Seiso i vaan keskellä käytävää kunnes pääsi jatkamaan työtään edelleen kun juna pääsi ohi siitä pimeästä paikasta (= tunnelista).

Oli kaunis sunnuntai ja ilma oli erittäin lämmin kun Jyväskylän asemalla poistuimme junasta ja lähdimme kävelemään suoraan koululle. Siellä oli jo muutamia tulleita oppilaita.

Johtaja oli tulijoita tervehtimässä. Hyvin hän näytti ystävälliseltä. Kysyipä hän nimeäni. Ymmärsin heti, mistä oli kysymys; ja siihen minä vastasin sen mukaan. Hetken perästä meidän oli lähde ttävä kylpemään ja syömään. Sitten pääsimme nukkumaan, joka tuntui niin sulaisen virkistävältä pitkän matkan jälkeen. Yöllä oli tullut lisää oppilaita iltajunilla. Aamulla nousimme kaikki terveinä ja virkeinä koulua me aloittamaan klo 8.

Kaikki menimme ensin rukoussaliin, jossa opettajat lauloivat ja sen jälkeen johtaja piti aamurukouksen. Sitten kaikki oppilaat hajaantuivat luokkiinsa, jonne menivät myös opettajat. Minä pääsin opettaja V. Janhosen oppilaaksi, mutta en saanut olla hänen oppilaanaan kuin vajaan kaksi viikkoa, sillä eräänä päivänä johtaja avasi oven, astui eteeni ja sanoi, että minun on muutettava kolmannelle A-luokalle. Nousin ylös, siirsimme pulpettini mainittuun luokkaan, jossa pääsin neiti Salokkaan oppilaaksi. Hänen op-

pilaanansa olin kouluni viimeiseen päivään asti. Samalla muutti myöskin toinen toverini Lauri Hetula, mutta hän tuli siitäkin vielä muuttamaan Kuopion kuurojenkouluu n.

Toiset toverit näyttivät tästä tulevan vähän kateellisiksi, kun me muutimme pois siltä luokalta.

Kävin kouluni kolmannen luokan loppuun. Keväällä koulun päättyessä tuli pastori Nyberg ripille laskemaan pois pääseviä oppilaita. Silloin oli rippijuhla, kaikki menimme kirkkoon katsomaan, kun pastori Nyberg siellä saarnasi ja viittasi kaikille kauniisti. Kirkosta tultua tulimme jälleen koululle, jossa juhla sitten loppui kahvia juoden. Vieläpä pastori ja koulun johtaja viittailivat kaikille huoneen täydeltä oleville kuuroille.

Samassa johtaja silloin puhui, että seuraavana keväänä tulee uuden piirin k.m. pappi, pastori Juhon Karhu, minua ja toisia luokkatovereitani laskemaan H.p. ehtoolliselle.

*

Olimme viimeisellä luokalla. Talvi oli ohi. Olimme toukokuussa. Kaikki odotimme suurella ilolla pastori Karhun tuloa. Sittenpä hän tulikin toukokuun 16 p:nä, perjantaina. Iloisena ja reippaana hän astui luokkaamme. Nousimme kaikki ylös tervehtimään rippi-isäämme. Olimme niin iloiset hänen tulostaan. Samana päivänä hän jo alkoi työnsä kanssamme. Ensin alkoi tuttavuuden teko ja pian meistä kaikista tuli hyvät ystävät pastorin kanssa.

Seuraavana päivänä menimme kaikki valokuvaan pastorin kanssa, kuten Nuorten lehdessä näkyy. Pastorimme opetti meitä yhden viikon. Sitten me pääsimme toukokuun 25 p:nä H.p. ehtoolliselle.

Koko sunnuntaipäivän oli ilma niin ihmeen kaunis. Aurinko paistoi ja koko luonto oli pukeutunut tuona päivänä kuin ihanaan juhlapukuunsa. Samoin me olimme pukeutuneet juhlapukuihin ja kaikki näytti sekä ulkona että sisällä juhmalliselta. Sisällä oli monenlaisia kukkia ja muutakin. Ulkona taas oli metsä kauniissa lehtiverhossaan minne päin vaan katseli.

Kaikki olimme kirkossa. Siellä urkuri soitti niin kovin, että se kuului ihmeen kauniilta korviini. Opettajat lauloivat ja yksi opettaja, rouva Sirola, viittasi kauniisti. Me istuimme vakavina ja seurasiimme toimitusta. Sitten pastori tuli alttarille puhumaan.

Hän kutsui meidät alttarin ympärille, jossa me sitten uudistimme kasteenliittomme ja annoimme itsemme Jumalan haltuun. Nyt me siis tahdomme uskollisesti pitää lupauksemme, jonka olemme luvanneet ja tehneet Jumalalle. Sitten menimme uudelleen alttarin luo, jossa pastori jakoi meille Herran ehtoollisen. Oi kuinka tuo olikaan kallis lahja, jonka Jeesus meille antoi! Varmasti tunsin, että Jeesus tuli luokseni asumaan, sillä sydämeni muuttui niin ihmeen rauhalliseksi, iloiseksi ja kevyeksi. Jeesus otti syntikuormamme pois. Tunsimme itsemme kuin olisimme olleet tyynen meren rannalla, sillä niin rauhallista olo oli. Kiitos olkoon Jumalalle!

Palasimme kirkosta pois. Asetuimme kaikki koulun pihalle, jossa opettajat ja toverit toivottivat meille onnea ja Jumalan siunausta. Sitten menimme koulu-saliin. Siellä meille tarjottiin kahvit ja niin se päivä kului juhlineen loppuun.

Nuo tapaukset kaikki muistuu tarkasti aina mieleeni ja saamiani elämän ohjeita en voi unhoittaa, muutoin elämä tulee pahaksi, jos hyvän unhoittaa ja pahan vastaanottaa. Paras on pitää paha syrjässä ja hyvä tulla. Se on meidän muistettava täällä elämän-koulussa.

Se päivä oli katkerin, kun koulu loppui. En mitenkään olisi raskinut pois lähteä rakkaasta koulu-kodista ja opettajien luota. Koulu on ollut kuin oma, rakas koti ja opettajat kuin omat, hyvät vanhemmat. He ovat pitäneet meistä hyvää huolta ja kasvattaneet meidät kunnan kansalaisiksi. Heillä on ollut paljon työtä ja huolta meidän tähdemme, enempi kuin voimme arvatakaan. Nyt he ovat päästäneet meidät pois koulusta. He eivät voi enää meistä pitää huolta kuten kouluaikana. Nyt saamme jokainen huolehtia itse itsestämme. He eivät voi enää ojentaa meille auttavaa kättänsä, sillä me olemme kaikki hajonneet toisistamme kuin akanat tuuleen. Ainoastaan Jeesus voi nyt ojentaa meille auttavan käntensä, kun me vaan nöyrästi Häntä pyydämme.

Nyt on taas syksy edessä. Koulut avaavat kaikkialla ovensa sekä uusille, että entisille oppilaille. Meille ei enää sen koulun ovi aukene, mutta meille on elämänkoulun ovi auennut. Me muistelemme entisiä koulutovereitamme niinkuin hekin meitä.

Muistan teitä kaikkia entisiä koulutovereitani siellä Jyväskylässä. Te olette nyt alkamassa oppianne taas. Mutta tahtoisin sanoa teille, että olisitte nyt oikein vakavia kaikki. Älkää ottako huonoa esimerkkiä pahoista tovereista, ettette joutuisi lähtemään kesken koulusta, kuten he. Siten tuotatte paljon enemmän iloa opettajillenne ja johtajalle, jotka aina hyvällä teitä valvovat ja hoitavat sielujanne.

Teidän, jotka olette nyt viimeisellä luokalla, täytyy noudattaa opettajienne hyviä neuvoja ja ohjeita, joita he teille antavat ja joita tekin tulevassa elämä-koulussa tarvitsette, kun koulunne keväällä loppuu. Jos sen onnellisesti lopetatte, niin siitä jääpi teille kaunis muisto elämänne hetkille.

Arvaan, että johtaja Koskinen voipi olla nyt teitäkin opettamassa, jotka alatatte viimeistä lukukauttanne. Kun te olette oikein tarkkaavaisia ja noudatatte hänen opetustaan, niin heti huomaa, miten kauriisti hän tahtookin kylvää hyvää jokaisen oppilaansa mieleen. Muistan ne kaikki itse, kun olin hänen oppilaanansa viime talvena. *Hanna Romppanen.*

VAIKUTELMIA KESÄJUHLILTA KOKEMAEN VIINIKKALASSA

Saavuttuani Kokemaen asemalta läheiseen Viinikan taloon näin hurmaavan kauniin pihan puistoineen kesäisessä juhlapuvussaan ja siinä liikehtivän moni-

lukuisen, iloisen kuurojen ystäväparven. Heidän kasvoillaan loisti ilo ja onnellisuus sen johdosta, että olivat taas saaneet tavata toisensa sekä saada virkistystä ja hyödyllisiä neuvoja juhlan tarjoamasta monipuolisesta ohjelmasta. Tätä hiljaisten ystäväin hilpeätunnelmallista yhdessä oloa nähdessäni nousi sydämeistäni se harras toivomus: Jospa rakkaan isänmaamme kovaosaisille ystävillemme ensi tilassa saataisiin tänne Satakuntaan tällainen Viinikan talon kaltainen *oma koti*, joka samalla olisi vanhainkoti. Kuinka valtava silloin juhlatunnelma olisi kokoontuessaamme oman kodin juhlaa viettämään vanhat ja nuoret yhdessä! Hyödyllistä silloin olisi, että kesäiset juhlatilaisuudet jatkuisivat useampia päiviä, niin ehdittäisiin tutustua tämän jalon kodin monipuolisiin maatalousalaa opastaviin nähtävyyksiin. Tämä koti voisi olla monelle k.m. maanviljelysopisto. Samoin tässä kodikkaassa omassa kodissa voitaisiin kesän aikana pitää hauskat jatkokurssit kuuromykkille, johon opettajat varmasti suosiollisesti tulisivat antamaan opetusta ja hauskaa kesää viettämään oppilastensa kanssa maaseudun raittiiseen luontoon. Ne vanhat k.m., jotka olisivat tämän turvakodin varsinaisia asukkaita, saisivat nähdä nuorten toveriensa iloisia toimia ja rientoja. Kuinka virkistävän lämmin tuulahdus koskisi vanhusten suruisia sydämiä ja kirkastaisi heidän kaihoiset katseensa. Voimme uskoa, että tällaiset nuorten ja vanhusten yhdessä viettämät tilaisuudet olisivat heille niin toivottuja ja odotettuja kuin vuoden suurin ilojuhla Joulun. En osaa sanoiksi kirjoittaa Teille, hiljaiset ystävät, kuinka viihtyisä ja hyödyllinen olisi tämä turvakoti vanhoille ja nuorille k.m. Vasta käytännölliset, omakohtaiset kokemukset antaisivat Teille ne siunatut hyödyn hedelmät omaan helmaan omistettaviksi.

Olen nähnyt useissa Teidän kirjeissänne, että tämä jalo asia, *vanhainkodin aate*, lämmittää sydämiänne ja on Teidän innostavan rakkautenne päämaalina. Jotta Jumala antaisi tälle vanhainkodin aatteelle onnea ja menestystä, niin muistakaamme kantaa esirukouksen kalliit korret yhteiseen pyhään kekkoon. "Kaikkinaisen hyvä anto ja täydellinen lahja tulee ylhäältä taivaalliselta valkeuden Isältä." *M. Taistomaa.*

ITSEKIRJOITAVAT JA VASTAAN- OTTAVAT PUHELINKONEET

Joku päivä sitten osui silmiini eräästä pääkaupungin lehdestä seuraava uutinen:

"Berlin, 29. 8. (STT) "Berliner Tageblattin" kertoman mukaan suunnittelee valtakunnan postilaitos parhaillaan itsekirjoittavan ja -vastaanottavan puhelinkoneen käytäntöönottamista Berlinissä. Tavalliseen puhelinkoneeseen yhdistettäisiin eräänlainen sähkökirjoituskone, ja jos numerosta, johon puhelu on tilattu, ei vastata, tarvitsee vain painaa erästä nappia, jolloin pyydetyn numeron puhelinkirjoituskone alkaa toimia. Puhelun tilaajan tarvitsee sen jälkeen kirjoittaa tiedonantonsa omalla puhelinkirjoitus-

URHEILUOSASTO

KUUROMYKKÄIN URHEILULIIION KYMMENVUOTISJUHLAKILPAILUT LAHDESSA 16—17 P:NÄ ELOK.

alkoivat onnistuneesti lauantaina 16 p. klo 13 uima-kilpailuilla, jotka olivat ensimmäistä kertaa liiton kilpailuohjelmassa — tavallaan varsinaisten mestaruuskilpailujen ulkopuolella. Ensiksi oli miesten 100 m uinti. Osanottajia oli ilmoittautunut 5 miestä Helsingin Kuurom. Urheiluseurasta ja 1 Kymnlaakson Tähdestä, mutta 1 helsinkiläinen peruutti ilmoittautumisensa. Näissä kilpailuissa muuten sattui hyvin runsaasti peruutuksia, kun useat olivat yliarvioineet mahdollisuutensa ja ilmoittautuneet tarpeettoman moneen urheilulajiin.

Tulokset olivat 100 m rintauinnissa:

1. V. Tuominen, Helsinki	1.46,2
2. A. Helenius, „	1.59,5
3. J. Hällberg, „	2.06,8

Lähinnä Holmström 2.16,6 ja Arvo Sihvola 2.20.

Välipalana antoi Lahden Uimaseura henegnpelastusnäytöksen kuivalla maalla, jonka jälkeen naiset uivat 50 m, saavuttaen seuraavat tulokset:

1. Helvi Korhonen, Helsinki	1.00,3
2. Marita Berglund, Kotka	1.03,6
3. Rakel Laitinen, Helsinki	1.04,0

Lähinnä Aura Eskelinen 1.06,8, Sirkka Laakso 1.09,4 ja Elsa Reivinen 2.01,3.

Miesten 50 m uinnissa olivat tulokset:

1. V. Tuominen, Helsinki	42,2
2. A. Sihvola, Kotka	46,5
3. J. Hällberg, Helsinki	47,2

Lähinnä Sandblom 52,6 ja Helenius 57,4.

Eivät nämä tulokset mitään "hirmuennätyksiä" olleet, olivatpahan aloittelevan kilpauintimme ensimmäisiä askeleita ja suuresti jälessä kuulevain miesten ja naisten tuloksista; mainittakoon vain esim. Helsingin Uimarien uimavihkiäisissä 24. 8. 30 saavutettuina: tyttöjen 50 m vapaauinti 44,0, poikain 50 m vapaauinti 39,9, miesten 200 m vapaauinti 2.34,3, naisten 100 m rintauinti 1.36,9. Mutta ainahan ovat ensimmäiset tulokset olleet heikkoja ja parantuneet kerta kerralta. Varmasti tulee tässäkin niin käymään, kunhan innostus vesiuurheilun näiden ensimmäisten julkisten kilpailujen kautta saa alkusysäyksensä.

Varsinaisten mestaruuskilpailujen tuloksista ei ole paljoa sanomista. Saavutettiinpahan kaksi uutta ennätystä: Katainen alitti lauantaina 100 m:llä Janne Lehtimäen ennätyksen 12 sek. vuodelta 1914, juosten 11,9 sek. ja kiekonheitossa Kaurela rikkoi 22 vuotta

Jokelaisen nimissä olleen ennätyksen, siirtäen tulosrajan 32,62:sta 35,30:een.

Juoksuihin, varsinkin lyhyille matkoille, oli ilmoittautunut niin paljon osanottajia, että täytyi, paitsi alkukilpailua, järjestää myöskin välierät ennenkuin saatiin seuloituksi 6 parasta loppukilpailuun. Ja sunnuntaina keskeytti kilpailut rankka sade, ja kun sen

9x12 cm

Valok. K. Mikkola.

Kireä kilpailu 200:lla Kataisen ja Kaurelan välillä.

jälkeen päästiin jatkamaan, ei hyvistä tuloksista voinut olla puhettakaan likomärällä kentällä koleaan viiman puhaltaessa jäykistävästi. Ohjelma sentään saatiin suoritetuksi loppuun asti, jonka jälkeen jokainen kiireimmän kaupalla "korjasi luunsa" pois viimaiselta urheilukentältä.

Tulokset molempain päivain kilpailuista olivat:

100 m (naisille):

1. Marita Nieminen, Valpas	15,0
2. Kaisu Valtari, H.K.-U.	1 m jäl.
3. Taimi Kumlin, H:gin K.U-s.	1,70 „

100 m:

1. M. Katainen, T.K.-U.	11,9 (u. e.)
2. V. Kaurela, H.K.-U.	0,50 m jäl.
3. H. Hautamäki, J.K.-U.	1,00 m „

200 m:

1. M. Katainen, T.K.-U.	24,2
2. V. Kaurela, H.K.-U.	1,10 m jäl.
3. H. Hautamäki, J.K.-U.	3,00 m jäl.

400 m:

1. M. Katainen, T.K.-U.	56,8
2. P. Valtari, H.K.-U.	58,5
3. I. Valtonen, „	58,6

9x12 cm

Valok. K. Mikkola

5,000 m:n alkukierros menossa.
Holopainen johti koko matkan.

800 m:

1. I. Valtonen, H.K.-U. 2.13,4
2. P. Valtari, „ 2.14,8
3. H. Hautamäki, J.K.-U. 2.22,0

1500 m:

1. P. Valtari, H.K.-U. 4.25
2. A. Holopainen, K.K.-U. 4.31
3. P. Niinikangas, Valpas 4.36

5000 m:

1. A. Holopainen, K.K.-U. 17.11
2. M. Mölsä, V.K.-U. 17.19,5

Pituushyppy:

1. V. Kaurela, H.K.-U. 5,42
2. A. Vuorenmaa, J.K.-U. 5,03
3. A. Jämsen, „ 4,99

Korkeushyppy:

1. V. Kaurela, H.K.-U. 170
2. P. Valtari, „ 165
3. A. Vuorenmaa, J.K.-U. 160

Seiväshyppy:

1. A. Jämsen, J.K.-U. 3,00
2. V. Kaurela, H.K.-U. 3,00 (luov.)
3. A. Vuorenmaa, J.K.-U. 2,70

Kiekonheitto:

1. V. Kaurela, H.K.-U. 35,30 (u.e.)
2. V. Mälkki, V.K.-U. 32,23
3. A. Jämsen, J.K.-U. 30,22

Keihäänheitto:

1. H. Vikberg, Hels.K.U.-s. 42,08
2. V. Mälkki, V.K.-U. 41,81
3. V. Kaurela, H.K.-U. 41,26

Kuulantytöntö:

1. V. Kaurela, H.K.-U. 12,27
2. H. Hautamäki, J.K.-U. 10,47
3. V. Mälkki, V.K.-U. 10,21

4 × 100 m viesti:

1. Helsingin Kuuromykkäin Urheiluseura
(Vikberg, Helenius, Nordberg, Ahlbäck) 51,00
2. Hämeenlinnan Kuuromykkä-Urheilijat
(Kaurela, Valtonen, Valtari, Merivirta) 51,08

Sulo Vuokon muistokiertopalkinnon voitti taasen suurimmalla pistemäärällä Hämeenlinnan Kuuromykkä-Urheilijat, saaden 24 pistettä. Lähinnä oli Jyväskylän K.-U. 12 pisteellä.

Palkinnot jaettiin lopettajaisjuhlassa Loviisankadun teatteritalolla, jonne oli saapunut etupäässä kuuromykkiä ja vain vähän kuulevia asianharrastajia, yhteensä noin puoli salia. Ohjelmasta mainittakoon puheenjohtaja Karilaan tervehdyspuhe, jonka luki kuuleville luutn. Virkkunen, palkintojen jako, Björn Wetzellin taikatempuesitys, näytöskappale "Setä" — yksinkertainen kappale, mikä esitettiin puhekielellä saamatta kiitosta sen enempää kuulevilta kuin kuuroiltakaan senvuoksi, että kuuleville on k.m. puhe näyttämöllä oudon ääntämisensä takia vaikeasti ymmärrettävä, eivätkä kuurot lainkaan ymmärtäneet näyttelijäin puhetta. Vastaisissa juhlissa kai on parasta käyttää vanhaa, taattua viittomakieltä, mikä pitää k.m. yleisön mielenkiinnon vireillä. Kuulevain tarpeeksi pitäisi silloin olla jonkinlainen esilukija (ehdottomasti kuuleva), joka lukee, mitä näyttämöllä "keskustellaan". Lahtelaisten k.m. reippaasti esittämä "pikavalokuvaaja" -sensijaan saavutti tunnustusta. Lopuksi oli 1 tunti tanssia. Soitosta huolehti väliajoillakin TR:n soitokunta.

Kymmenvuotuisjuhlakilpailujen palkintotuomareina toimivat Tampereen Rykmentin upseerit suurella tottumuksella ja muutenkin he avustivat juhlien onnistumista. Meillä on täysi syy lausua sekä TR:n upseereille, mukanaolleille sotilavirkkailijoille ja aliupseereille, Urheiluseura "Ahkeran" ja Lahden Uima-seuran johtohenkilöille vilpittömät kiitoksemme kaikesta avustansa. Samoin kisojen majoittajalle Kosti Remmille ja muillekin lahtelaisille kuuroille tehokkaasta työskentelystä kilpailujen onnistumiseksi.

R. Pitkänen.

9x12 cm

Valok. K. Mikkola

4x400 m viestin voittivat kaikkien ihmeeksi helsinkiläiset.

(Jatk. siv 110.)

koneellaan. Tällainen puhelu ei maksaisi enempää kuin tavallinenkaan, eivätkä hankintakustannuksetkaan kuuleman mukaan nouse tavattomiin summiin."

Millainen hyödyllinen keksintö tämä toteutettuna olisikaan meille kuuroille, jotka jokapäiväisessä elämässä tarvitsemme puhelinta yhtä välttämättömästi kuin kuulevatkin. On monta kertaa — usein keskellä päivää — toimitettavana joku asia, mikä vaatisi kiiruhtamaan ehkä kilometrikaupalla kaupungin laidasta toiseen, ellei olisi Bellin siunattu — tai kirottu — keksintö, kuinka kukin sen ottaa, käytettävissä, minkä avulla asia on selvä muutamassa minuutissa, tarvitsematta keskeyttää työtä sen takia. Ja sairaus- tapauksissa voisi täysin mykkäkin tilata puhelimitse ehdottoman varmasti lääkärin kotiinsa. Puhumattakaan siitä, että saataisiin entistä runsaammin tuoreita uutisia lehtemme vielä vähää ennen sen painokoneeseen joutumista, vain "soittamalla" toimitukseen.

Paljonhan on Saksastakin ihmeitä kuulunut, joten emme osaa täysin luottavaisesti lainaamaani uutiseen suhtautua. "Perästä kuuluu, sanoi torventekijä", joten mekin jäämme toistaiseksi odottamaan.

Pekka Pietarinpoika.

KUURO KAISA JA SOKEA LEENA

Kansansatu

Olipa ennen kaksi eukkoa, toinen oli kuuro, Kaisa nimeltään; toista, joka oli sokea, kutsuttiin sokeaksi Leenaksi. He olivat hyvät ystävykset keskenään ja kulkivat aina yhdessä. Kuuro Kaisa talutti Leenaa kädestä, koska Leena ei muuten olisi osannut kulkea. Leena taas auttoi Kaisaa sillä tavoin, että hän kuullessaan ihmisten puhuvan ilmoitti asian Kaisalle. Näin molemmat olivat toisilleen hyvänä apuna.

Mutta kaksi ihmistä eivät koskaan ole aivan samantaisia. Niinpä Kaisa ja Leenakin olivat erilaisia eräässä suhteessa. Leena oli hyväsydäminen ja hurskas, mutta Kaisa oli itsekäs ja pahansuopa. Usein Leena sai kärsiä ikävyyttä Kaisan itsekkyyden takia, mutta hän ei tahtonut riidellä, vaan oli aina tyytyväinen ja iloinen. Ihmiset auttoivat heitä molempia mielellään, kun tiesivät, että he olivat köyhiä ja vanhoja.

Kerran, kun Leena ja Kaisa taas kävelivät käsikädessä maantietä myöten, tulivat he kuninkaan linnan lähetyville. Leena ei tätä huomannut, hän kun oli sokea. Kaisa sitävastoin huomasi kuninkaan istuvan linnan parvekkeelle ja katselevan heidän tuloaan. — Silloinkos Kaisa alkoi suurella äänellä kehua kuningasta. Hän ajatteli, että kyllä kuningas varmasti kuulee, kun hän kovasti puhuu. "Kyllä se on autettu, jota kuningas auttaa", päätti Kaisa kuninkaalle tarkoitetun ylistyspuheensa. — Mutta sokea Leena ei ollut samaa mieltä Kaisan kanssa. Leena puhui Jumalan hyvydestä ja väitti, että kuninkaan mahti on pieni Jumalan valtaan verrattuna. "Se on autettu, jota Jumala auttaa" päätti Leena puheensa.

Kuningas, joka oli kuullut vaimojen keskustelun, kutsui heidät linnaansa. Hän käski leipoa kaksi isoa leipää, joista toinen piti leipoa täyteen hopearahoja. Kun leivät olivat valmiit, antoi kuningas hopearahoilta täytetyn leivän Kaisalle, koska Kaisa oli häntä ylistänyt, mutta Leenalle hän antoi vain tavallisen ruisleivän. Kiitettynään kuningasta, lähtivät vaimot pois linnasta.

Kun he olivat tulleet taas maantielle takaisin, rupesi kuuro Kaisa moittimaan kuningasta. Hän oli tyytymätön sentähden, että hän oli saanut niin pienen leivän. Eihän raskas leipä voinut olla kypsä, vaan sen täytyi olla raaka sisältä. Sitäpaitsi hän oli kateellinen Leenalle, joka hänen mielestään oli saanut kauniimman ja kypsän leivän. Pian hän ehdottikin Leenalle, että vaihdettaisiin leipiä. Hän tahtoi ottaa Leenan kypsän leivän ja antaa raa'an leipänsä Leenalle. Leena, joka oli hyväntahtoinen, suostuikin tähän ja sanoi: "Kylläpä minä voin raakaakin leipää syödä. Ota vain tämä kypsä leipä." Ja niin he vaihtoivat.

Vähän matkaa kuljettuansa he istahtivat kivelle. Heille oli tullut nälkä ja nyt he rupesivat maistelemaan kuninkaan antimia. Mutta mitä tapahtui! Kun Leena leikkasi leipäänsä, karahti veitsi johonkin kovaan. — Leipä oli täysi kauniita, kiiltäviä hopearahoja. Silloinkos Kaisa taas huutamaan, että hopealeipä on hänen, koska kuningas sen hänelle oli antanut. Kansa tahtoi ottaa leivän väkisin Leenalta, mutta Leena sanoi, että pitää kysyä kuninkaalta, kummalle hopealeipä oikein kuuluu. Tähän Kaisakin suostui ollen varma siitä, että kuningas kyllä leivän hänelle antaa. Näin he lähtivät takaisin kuninkaan luokse ja selittivät, kuinka he olivat leipiä vaihtaneet keskenään. Nyt kuningas huomasi, kuinka itsekäs Kaisa oli. Hän suuttui kovin Kaisalle, mutta antoi Leenalle sekä hopealeivän että vielä paljon muitakin lahjoja. Lopuksi hän myönsi Leenan olleen oikeassa ja sanoi: "Se on autettu, jota Jumala auttaa."

Urho Kierimo.

VAIN TIKKUKARAMELLI

Kuinka tuon pienen miehenalun silmät loistivatkaan. Ne olivat kirkkaat kuin kaksi tähteä. Punainen lakki oli työnnetty huolettomasti toiselle korvallelille ja toinen käsi oli pistetty päällystakin taskuun, mutta toinen oli kohotettu varovasti ylös päin ja puristettu lujaan nyrkkiin. Kävelin hänen jälessään ja ihmettelin itsekseni, miksi tuon pikkumiehen askel oli niin niin topakka ja hauska harppaava, että pieni ruumis oikein pompahteli. Huomasin heti, että jokin into saa sen aikaan. Ei ollut pikkumies huomaavinaanakaan hoitajansa kättä, joka useaan otteeseen yritti tarttua, milloin käteen, milloin takin kaulukseen. Aina se ylimielisellä nykäisyllä irroitettiin. Seurasin tuota takaapäin hymyillen ja ihmetellen, että mikähän nyt mahtanee tuon pikkumiehen

niin omanarvonsa tuntevaksi tehdä. Kohta se selvisikin. Poikkesimme molemmat samaan kauppaan. Siellä oli muutamia ihmisiä, niin että piti hetkisen odottaa vuoroansa, mutta huomasiin heti, että se oli pikkumiehelle ylen vaikeaa, vaikka hoitaja näkyi hänelle kyllä selittävän, että pitää odottaa. Mutta sitten eräs ystävällisen näköinen rouva huomasi pojan kiihkeän halun päästä tiskin ääreen ja teki hymyillen tilaa. Olin oikein jännittynyt, että mitähän mahtanee tuo pikkumies ostaa, sillä hän oli niin tärkeän näköinen ja näkyi että hän koko olemuksellaan oli mukana tuossa tärkeässä tehtävässään.

Pieni pyöreä nyrkki kurkoittui tiskille ja laski siihen varovasti kiiltävän kaksikymmenviisipennisen, jonka myyjä otti hymyillen ja ojensi pikkumiehelle tikkukaramellin. Tuollaisen tikunpäähän jäädytetyn nekun, joka on päällystetty kirjavalla paperilla.

Oli kuin pikkumies olisi saanut maailman suurimman aarteen käteensä. Ei sillä hetkellä hänen ajatuspiiriinsä mahtunut mitään muuta kuin tuo houkutteleva makea ja tahraava makeinen. Se kohotettiin niin ylös kuin lyhyt käsivarsi ylettyi ja katse koko ajan siihen kohdistettuna käveli miehenalku hoitajansa jälessä kadulle. Mutta miten lienee käynyt, ehkä siksi, ettei huomio riittänyt silloin mihinkään muualle, kompastui hän, kaatui ja karamelli lensi suureen vesirapakkoon.

Sitä hätäntynyttä katsetta, mikä syntyi pojan silmiin. Oli kuin joku suuri ja odotettu olisi häipynyt tyhjään. Suinpäin aikoi hän pelastaa karamellin, mutta hoitaja esti hänet siitä kovakouraisesti, aikoen väkisin viedä pojan pois. Näin pojan silmistä, että koko lapsen suuri ihanne oli luhistunut tuossa silmänräpäyksessä, kun tuo kallisarvoinen aarre lensi vesirapakkoon. Riensimme tuon kiltin näköisen rouvan kanssa apuun, selittäen hoitajalle, että pojan on saatava uusi karamelli. Sen poju saikin, mutta äskeinen koko olemuksellinen into oli pois hänen sitä ostaessaan ja haluttomasti ja hitaasti hän päästi sen paperista, surullinen katse koko ajan kohdistettuna vesirapakkoon, missä vilkkui punaiselle ja valkoiselle. Se oli vain tikkukaramelli, mutta tulin ajatelleeksi, miten monasti meille jokaiselle sattuu samansuuntaisia tapauksia itse elämässä.

Petra.

MUISTOJUHLA NIKKARILASSA

Tulevan marraskuun 1 pnä on kulunut 25 vuotta siitä kun Nikkarilan Kuuromykkäin Talouskouluun Pieksämäellä otettiin ensimmäiset oppilaat. Sen johdosta vietetään Nikkarilan koululla lokakuun 11 pnä vaatimaton muistojuhla, johon koulun entiset oppilaat ovat tervetulleet. Sopivinta on matkustaa niillä junilla, jotka saapuvat Pieksämäelle 10:nneen päivän iltana tai 11:nneen päivän aamuna. Tulosta olisi ilmoitettava, mikäli mahdollista, ennen lokakuun 1 päivää. On hyvä ottaa mukaan peitehuopa (filtti), jolla sellainen on.

KIRJALLISUUTTA

ARVOKKAITA KIRJOJA PUOLELLA HINNALLA!

Samuli Paulaharju: VANHA RAAHE. 424 sivua, runsaasti kuvia ja piirroksia. Suurta kokoa, sidottuna aistikkaisiin korukansiin. Hinta ennen 75:—, nyt vain 37:50. Kirjan kustantama.

Sama: RUIJAN SUOMALAISIA. 556 sivua, satoja valokuvia ja piirroksia sekä värillinen kartta. Hinta aikaisemmin nidottuna 100:— ja sidottuna 120:—, nyt nidottuna 50:— ja sidottuna 60:—. Kirjan kustantama.

Teos on harvinaisimpia tietokirjojamme. Se on aineskokoelmana rikas. Se on kuvauksena monipuolinen ja ehjä. Ja se on tyyllisiltä arvoiltaan sangen pätevä.

"Samuli Paulaharjun koko tuotanto ansaitsee lukevan yleisön puolelta mitä suurinta huomiota, sillä se on kokonaisuudessaan kuvailevan kansantieteemme kestävimpiä aikaansaannoksia" sanoo arvostelussaan kirjailija Lauri Haarla.

Kuuromykkäinopettaja Samuli Paulaharju on tunnettu etevänä kansan vanhojen tapojen tutkijana, joista hän on erinomaisen sujuvalla kertomatavallaan kirjoittellut kuvauksia m.m. k.m. lehtiin ja joululehtiimme, joten hänen kirjansa eivät kovin paljon suositteluja kaipaakaan, sillä ne suositelevat itse itsensä. Mutta koska suurimmalle osalle lukijoistamme on tuntematonta se, että hänen teoksiansa saa nyt niin halvalla — puolella hinnalla — niin katsomme tarpeelliseksi siitä huomauttaa, että halukkaat kirjallisuuden ystävä voisivat nämä ainutlaatuiset teokset itsellensä hankkia. Sillä paitsi sitä huvia, mitä hyvän kirjan lukeminen tuottaa, näistä kirjoista saa selvän käsityksen kansamme elämästä vanhoina aikoina, mikä on usein hyvinkin mielenkiintoista ja näköpiiriä avartavaa. Ne lujittavat myös isänmaanrakkautta.

Muista Paulaharjun teoksista voimme mainita m. m.:

Kolttain mailta, alennettu hinta 12:50, sid. 17:50.

Lapin muisteluksia, alennettu hinta 20:—, sid. 25:—.

Taka-Lappia, alennettu hinta 37:50, sid. 45:—.

Vanhaa Lappia ja Perä-Pohjaa, alennettu hinta 22:50, sid. 30:—.

Nämä kaikki ovat Kirjan kustantamia. Saatavana kirja-kaupoista.

NORJA. Bergenin kaupungin k.m. yhdistys vietti 50-vuotisjuhlaansa viime heinäk. 18—20 p:nä. Samalla piti Bergenissä Norjan kuurojen liitto vuosikokouksensa. Kokouksessa päätettiin m. m. toimeenpanna maksutonta ope-
tusta viittomakielellä kuurojenkoulujen opettajille ja kou-
lujen asuntolan henkilökunnalle. Mainittakoon myös, että

Liiton puheenjohtaja, koulunjohtaja Johs Berge, joka liiton toiminnan alusta alkaen on pysynyt sen puheenjohtajana, nyt erosi toimestaan. Samalla hän myös erosi Norjan kuurojenlehden toimituksesta. Sekä liiton puheenjohtajaksi että lehden toimittajaksi hra Bergen jälkeen valittiin maalari-mestari Axel Fleischer. Hra Fleischer täyttää syyskuun 13 p:nä 70 vuotta.

40-VUOTISJUHLAANSA vietti kesäk. 23 p:nä "Etelä-Ruotsin kuuromykkäin-yhdistys" Malmön kaupungissa. Juhlissa oli läsnä joukko yhdistyksen jäseniä, m. m. Ruotsin vanhin kuuromykkä *Nils Larsson* Trälleborgin kaupungista, joka viime kesäkuussa täytti 91 vuotta. Juhlajumalanpalveluksessa saarnasi yhdistyksen varapuheenjohtaja, past. *Malmer*. Painosta oli julkaistu yhdistyksen 40-vuotiskertomus. Yhdistyksen puheenjohtaja, hra *Steffert*, joka 15 vuotta on sitä taitavasti johtanut, joutui sydämellisten onnittelujen alaiseksi ja sai lahjoja kiitollisilta yhdistyksen jäseniltä. Juhlaohjelmaan kuului vielä yhteiset päivälliset sekä hauska matka Juutina-raman salmen yli Köpenhaminaan, jossa Tanskan kuurot ottivat heidät suurella ystävällisyydellä vastaan. Köpenhaminassa katselivat he m. m. Kuurojenkoulua, Eläintarhaa, Kuurojen yhdistyksen omaa taloa, Kuurojen kirkkoa y. m. Näitä nähtävyyksiä katseltiin taitavien oppaitten johdolla. Saman päivän illalla palattiin takaisin Malmöhön.

KOLMAS KRISTILLINEN, POHJOISMAINEN KUUROJEN KOKOUS pidettiin tänä kesänä Tanskassa, Naerumin koululla heinäkuun 1—4 p:nä. Ruotsinmaan kuurojen lehden mukaan oli kokous hyvin onnistunut ja saivat läsnäolijat suurta siunausta ja uusia kehoituksia uskonnolliseen elämään. Kokouksessa oli läsnä kuurojen pappeja 2 Ruotsista, 3 Tanskasta ja 2 Norjasta. Pastorit pitivät kokoukseen osaaottaville hartauspuheita, saarnoja, raamatuntutteja ja esitelmää. Läsnäolijat saivat myös tehdä kirjeellisiä kysymyksiä hengellisen elämän alalta, joihin pastorit sitten vastasivat. Kokouksen ohjelmaan kuului myös retkeilyä Frederiksborgin vanhaan kuninkaalliseen linnaan, joka on järjestetty kansallismuseoksi. Sen suuret, arvokkaat kokoelmat sekä linnan kaunis puisto viehättivät suuresti osanottajia. Toinen retki tehtiin Käpenhaminaan, jonne oli noin 10 km matka. Siellä mentiin kuurojen kirkkoon, jossa kokouksen osanottajat nauttivat H. ehtoollista. Kokouspaikassa Naerumissa näytettiin myös elokuvia m. m. viimekesäisestä kuurojen kongressista Helsingissä, urheiltiin, pidettiin terveydenhoitoa koskeva esitelmä y. m., mikä tällaisen kokouksen ohjelmaan sopii. Osanottajia oli yhteensä 22, joista 9 Tanskasta, 5 Norjasta ja 8 Ruotsista, kaikki miehiä. Osanottajat asuivat kaikki Naerumissa ja oli heillä hauskaa tutustua toisiinsa sekä syventyä Jumalan tuntemiseen. Ensi vuonna aiotaan tällainen kokous pitää Norjassa naisille.

SAKSA. Saksan k.m. liiton äänenkannattajan viime kuvitetussa numerossa on kuva kuudesta suojeluskuntaan kuuluvasta, helsinkiläisestä kuurosta.

PIETARSAAREN K.M. YHDISTYKSEN KESÄJUHLA. Kuvassa näemme Pietarsaaren ja sen ympäristön kuurot kokoontuneina jumalanpalvelukseen ja samalla kesäjuhlaan Pietarsaaren k.m. koululle viime toukokuun 18 p:nä. Kuten näkyy kuvassa on sillä paikkakunnalla paljon kuuroja ja on heidän yhdistyksensä hyvässä toiminnassa. Sikälaiset kuurot ovat miltei kaikki käyneet ruotsinkielisen koulun,

Kuuromykkiä kokoontuneena jumalanpalvelukseen Pietarsaassa 18. 5. 1930.

mutta on joukossa muutamia suomenkielisiäkin. Mainitsemme heistä erityisesti Mikkelin koulun ent. oppilaat *Hilja Pirttisen* ja *Emilia Suomalain*. He ovat muuttaneet töihin jo kauan sitten Pohjanmaalle suomenkieliseltä paikkakunnalta ja ovat siellä menneet naimisiin ruotsinkielisten kuurojen miesten kanssa. He menestyvät hyvin. Hilja Pirttinen on naimisissa kuuron maanviljelijän kanssa. Heillä on viisi kuuroa lasta, jotka käyvät Porvoon kuurojen koulua. Emilia Suomalain mies on jalkineyöntekijä, kuuro hänkin. Heidän kuulevat lapsensa käyvät Pietarsaaren uutta, suomenkielistä yhteiskoulua. Huomattavin jäsen Pietarsaaren kuurojen joukossa on sokea kuuromykkä Frans Leijon, joka tänä kesänä asui itse tekemässään pikku huvilassa. Se on rakennettu niin ihmeellisesti, että sen voi purkaa, panna kokoon ja kantaa toiseen paikkaan, jos tahtoo. Ihmeteltävä laitos sokean kuuron tekemäksi!

JUNAN ALLE. Elok. 16 p:nä jäi Inkeröissä junan alle palvelijatar Ida Mäkelä. Tiedottomassa tilassa vietiin hänet Kotkan sairaalaan, jossa todettiin, että vasen solisluu oli murtunut ja useita kylkiluita oli katkennut.

Ida Mäkelä on edelleen sairaalassa hoidettavana ja on jo toipumaan päin.

HÄMEENLINNA. Sunnuntaina syysk. 21 p. kello 10 ap. tekee Hämeenlinnan kuuromykkäin yhdistys perunaretken Perttulaan Norjan tualle. Terve tuloa paistamaan perunoita tuhassa ja viettämään päivää kauniin luonnon helmassa.

KESÄISET TERVEHDYKSET lähettää Pohjois-Karjalasta Kontiolahdelta Hanna Romppanen kaikille k.m. papeille, entisille opettajilleen, koulu- ja luokkatovereilleen, sekä laajalle tuntemattomalle kohtalotoveripiirille ympäri Suomea. Jumala kaikkia siunatkoon ja varjelkoon.

PÄÄSTÖTODISTUKSEN Tammelan Kotiteollisuuskoulun 2-vuotiselta puutyöosastolta on saanut *Onni Severi Heino*, Koirjärveltä.

Turun Kuuromykkäin Raittiusyhdistyksen 25:s VUOTISJUHLA vietetään Turussa lauantaina 20 p:nä syyskuuta kello 7 ip. Kuuromykkäinyhdistyksen huoneustossa Ylipistonkatu 6.

60 VUOTTA täytti Turussa neiti *Vilhelmina Kyllönen* viime heinäkuun 28 p:nä. Käytyään k.m. koulun Porvoossa meni hän palvelukseen neideille Emma ja Selma Lundell ja on palvellut heitä uskollisesti jo yli 32 vuotta.

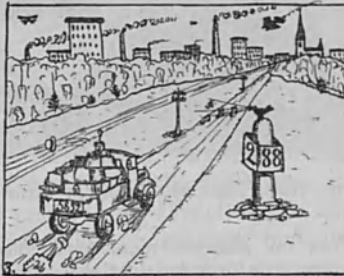
MAALAISET HALUAVAT KAUPUNGIN "HELPPON ELÄMÄÄN", MUTTA KUINKA VOI KÄYDÄ?

"Ikäväksi käy elämä maalla, kun tulee syksy ja pitkät puhteet".

Mitäs muuta kuin myytiin talo ja saatiin rahat. Uusi omistajakin oli tyytyväinen.

Tavarat lastattiin autoon ja niin lähdettiin ajamaan kohti hauskaa ja ihmeellistä kaupunkia.

Mutta kallista on elämä kaupungissa. Pian siellä talon hinta hupeni ja ikävä tuli entiseen hyvään ja rauhalliseen kotiin.

Piirt. Erik Iso-Ettala

Nikkarilan Kuurom. tyttöjen TALOUSKOULUUN

otetaan uusia oppilaita tulevan marraskuun 1 p:nä. Oppiaika kestää 2 vuotta. Opetus on sekä käytännöllistä että tietopuolista. Oppilaat saavat koulusta vapaan opetuksen, täysihoidon ja vaatetusavustusta sekä vapaat koulumatkat rautateillä.

Oppilaaksi pyrkijän on lähetettävä itsensä kirjoittaman hakemuksen mukaan:

1:si oikeaksi todistettu jäljennös kuurom. koulun päästötodistuksesta.

2:si papintodistus,

3:si lääkärintodistus ja

4:si vanhempain tai holhoojan lupatodistus, jos hakija on alaikäinen.

Nikkarilan Talouskoulun entisiä oppilaita otetaan 1 vuoden kestäväälle

jatkokurssille,

jolle pääsyä varten tarvitaan ainoastaan hakemus, jossa on ilmoitettava, mitä talouden aloja (korkeintaan 2) hakija haluaa opiskella. Neuvoja oppilajoen valinnassa annetaan koulun puolesta sitä tiedusteleville.

Jatkokurssin oppilailla on kaikki samat edut kuin muillakin oppilailla, jota paitsi heille jaetaan kuukausittain pieniä ahkeruuspalkkioita rahassa.

Hakemukset lähetetään osoitteella: *Kuurom. Talouskoulu, Pieksämäki, Nikkarila.*

ESITELMÄPÄIVÄT KUURROMYKILLE

pidetään

Viipurissa

lokakuun 18. ja 19. päivänä. Myöhemmin ilmoitetaan ohjelmasta lähemmin. Pitäkääpä muistissa!

Kirjapaino Oy. SURDUS Ab:n osakkeenomistajat

kutsutaan ylimääräiseen yhtiökokoukseen syyskuun 27 p:nä kello 18,30 kirjapainon konttorissa.

Käsiteltävinä: Kiinnityksen myöntäminen yhtiön irtainomaisuuteen.

VALOKUVIA

Elok. 16—17 p:nä otettuja postikortin muotoisia kuvia Lahdessa saa tilata seuraavia:

Uimalaitoksella: 1) Osanottajat katselemassa. 2) Miesten uinnin lähtö.

Urheilukentällä: 3) 100 m naisten juoksu. 4) 100 m miesten juoksu. 5) Jämsen, seiväshyppy. 6) Kaurela, pituushyppy. 7) 800 m lähtö. 8) Valtonen, 800 m juoksun voittaja. 9) H:linnan urheilijat voittivat kiertopokaalin.

Koko sarja maksaa 25:—, Kuva maksaa 3:— kpl. ynnä 1:— postikuluneen. Tilattaessa maksettava käteisellä, *Huvi Lehtonen, Herrala, Palonsaba, Uusitalo.*

24-vuotias neiti,

Oulun puhekoulun käynyt, etsii paikkaa marraskuun 1:stä päivästä. On itse taloudenhoitoon tottunut, samoin myös käsitöihin. Palkkatarjoukset lähetettävät osoitteella: *Hilma Sarvisto, Raudaskylä, Ängeslevä. H u o m.!* Maalle tahi kaupunkiin.